

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 2233/23
29.5.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ у већу састављеном од судија др Драгице Попеску, председника већа, Зорице Ђаковић и Весне Дамјановић, чланова већа, у парници тужиоца “Credit Agricole Banka”, Србија, а.д., Нови Сад, из Новог Сада, ул. Браће Рибникар бр. 4-6, чији је пуномоћник Младен Аврамовић, адвокат из Београда, ул. Сарајевска бр. 31, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Славица Вукашинов, адвокат из Ковина, и туженог ББ из ..., ради побијања дужникових правних радњи, одлучујући о жалби туженог АА из ..., изјављеној против пресуде Основног суда у Смедереву, Судска јединица у Ковину П 2400/20 од 18.05.2021. године, у седници већа одржаној дана 29.05.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба туженог АА из ... и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Смедереву, Судска јединица у Ковину П 2400/20 од 18.05.2021. године, у ставу првом изреке.

УКИДА СЕ решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке пресуде Основног суда у Смедереву, Судска јединица у Ковину П 2400/20 од 18.05.2021. године, предмет **ВРАЋА** истом суду, у том делу, на поновни поступак.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка, као неоснован.

Образложење

Пресудом Основног суда у Смедереву, Судска јединица у Ковину П 2400/20 од 18.05.2021. године, ставом првим изреке делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и утврђено да је уговор о поклону оверен од стране јавног бележника ... ОПУ: бр. 257/115 од 18.06.2015. године, закључен између дужника ББ и туженог АА, нема правно дејство према тужиоцу, у обиму потребном за намирење његовог потраживања у износу од 1.021.498,70 динара, са законском затезном каматом почев од 15.10.2010. године, па све до исплате, те је обавезан тужени АА из ... да призна и трпи да тужилац наведено потраживање може намирити из вредности продате имовине – 2/3 удела у

непокретности – парцела бр. ..., земљиште под зградом – објектом, земљиште уз зграду – објекат и њива са породичном стамбеном зградом и две помоћне зграде у ул. ... од 9.32 ара и парцела бр. ... њива у село од 5,15 ари, уписана у лист непокретности ... КО ..., под претњом извршења. Ставом другим изреке одбијен је, као неоснован, преостали део тужбеног захтева тужиоца да се доспело потраживање у обиму потребном за намирње његовог потраживања из претходног става у износу од 1.021.498,70 динара, може намирити из вредности продате имовине, до траженог удела од 3/4 дела исте непокретности. Ставом трећим изреке обавезан је првотужени да тужиоцу накнади трошкове у износу од 235.725,00 динара. Ставом четвртим је констатовано да се тужба у односу на туженог ББ из ... одбацује.

Благовременом жалбом првотужени је побијао ову пресуду из свих законом прописаних разлога у ставу првом и трећем изреке.

У одговору на жалбу тужилац је предложио да се жалба првотуженог, одбије, као неоснована.

Апелациони суд у Београду испитао је првостепену пресуду у побијаном делу, у смислу члана 386. Закона о парничном поступку, нашавши да је жалба првотуженог неоснована.

У поступку пред првостепеним судом, није учињена нека од битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тач. 1, 2, 3, 5, 7. и 9. ЗПП, на које овај суд, као другостепени, пази по службеној дужности, нити друге повреде поступка које би могле бити од битног утицаја на њену правилност или законитост. Супротно наводима жалбе првотуженог, ожалбена пресуда је јасна и садржи разлоге о битним чињеницама, те постоји сагласност између разлога изнетих у образложењу побијане пресуде и садржине исправа, чију доказну снагу је ценио и првостепени суд, те побијана пресуда није захваћена битном повредом одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП.

Према чињеничном стању утврђеном у првостепеном поступку тужилац, као извршни поверилац је поднео предлог за извршење против туженог – извршног дужника ББ из ... због новчаног потраживања на покретним стварима извршног дужника те је Основни суд у Панчеву – Судска јединица у Ковину, дозволио извршење решењем III 5 Ив. И 204/10 од 02.10.2010. године. Како своје новчано потраживање извршни поверилац није могао да наплати, то је тражио промену средстава извршења па је Основни суд у Смедереву – Судска јединица у Ковину, дозволио извршење Закључком III 3 Ив. 1977/14 од 29.01.2016. године, тако што се уместо извршења на покретним стварима извршног дужника одређује извршење на непокретностима извршног дужника и то: породичне стамбене зграде бр. 1, број етаже – Пр, назив улице ..., површине 52 м², у приватној својини извршног дужника са уделом 2/3 на к.п. бр. ... земљиште уз зграду. У време када је тражена промена средстава о извршењу, извршни дужник ББ није био власник предметних некретнина, већ друготужени АА, те и поред тога суд је донео закључак да се дозвољава промена средстава извршења. РГЗ Служба за катастар непокретности Ковин је решењем бр. 952-02-13.11/2016 од 25.02.2016. године, одбила захтев за упис забележбе решења о извршењу I 3 Ив. бр.

977/14 од 29.01.2016. године, у делу који се односи на кат.працелу Топ бр. ... КО ..., јер није била у власништву извршног дужника ББ из ... Тужилац је са туженим ББ из ... закључио уговор о дозвољеном минусу на текућем рачуну од 28.09.2009. године, као и уговор о динарском кредиту од 16.10.2008. године. Дуг по основу наведених уговора је доспео за наплату и износи укупно 1.021.498,70 динара, са законском затезном каматом почев од 15.10.2010. године. Како тужени ББ своје доспело потраживање није измиривао на време банка је против њега покренула извршни поступак. Извршни дужник, овде друготужени ББ је закључио са својим сином, овде првотуженим АА уговор о поклону оверен од стране јавног бележника ... ОПУ. бр. 257/115 од 18.06.2015. године, чији је предмет било право својине на сувласничком уделу од 2/3 дела на непокретностима дужника и то: парцела бр. ... земљиште под зградом – објектом, земљиште уз зграду – објекат и њива са породичном стамбеном зградом и две помоћне зграде у ул....од 9.32 ара и парцела бр. ... њива у селу од 5,15 ари, уписана у лист непокретности ... КО ..., без икаквих терета и ограничења. По укњижби права својине у корист туженог АА покренут је поступак од стране именованог за недопустивост поменутог извршења, а које је опредељено управо на овим непокретностима, а предметном тужбом тражи се побијање дужникове радње. Пресудом П 2388/20 од 18.05.2021. године, усвојен је тужбени захтев тужиоца АА, овде првотуженог, те се извршење на непокретности уписаној у лист непокретности бр. ... КО ... не може спровести а које је дозвољено Закључком Основног суда у Смедереву – Судске јединице у Ковину I 3 Ив. 977/14 од 29.01.2016. године.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је закључио да је тужбени захтев тужиоца делимично основан, па је применом одредби чл. 281, 283. и 284. Закона о облигационим односима, одлучио као у изреци ожалбене пресуде.

По налажењу Апелационог суда у Београду, првостепени суд је правилно и потпуно утврдио чињенично стање, које се жалбеним наводима друготуженог не доводи у сумњу, а затим је правилно поступио када је делимично усвојио тужбени захтев тужиоца, применом наведених одредби материјалног права.

Наиме, одредбом члана 280. ЗОО, прописано је да сваки поверилац чије је потраживање доспело за исплату и без обзира када је настало, може побијати правну радњу свог дужника, ако је предузета на штету повериоца (став 1). Сматра се да је правна радња предузета на штету поверилаца, ако услед њеног извршења дужник нема довољно средства за испуњење повериочевог потраживања (став 2). Одредбом члана 281. став 1. ЗОО, прописано је да се теретно располагање може побијати, ако је у време располагања дужник знао или могао знати да предузетим располагањем наноси штету својим повериоцима, и ако је трећем лицу са којим је или у чију корист је правна радња предузета то било познато или могло бити познато, док је у ставу 2. прописано да ако је треће лице дужников супруг или сродник по крви у правој линији, или у побочној до четвртог степена или у тазбини до истог степена, претпоставља се да му је било познато да дужник предузетим располагањем наноси штету повериоцима. Ставом 3. овог члана, прописано је да се код бесплатних располагања и са њим изједначеним правних радњи, сматра да је дужник знао да предузетим располагањем наноси штету повериоцима и за побијање тих радњи не захтева се да је трећем лицу то било познато или могло бити познато.

Из цитираних законских одредби недвосмислено произлази да је за побијање правне радње дужника, као први услов потребно да је у време побијања потраживање повериоца, које се побијањем жели намирити доспело, а без значаја је да ли је оно настало пре или после предузимање правне радње дужника, док је други, кумулативно постављени законски основ побијања, да је правном радњом поверилац оштећен, тиме што услед извршења правне радње, дужник нема довољно средстава за испуњење потраживања повериоцу.

У конкретном случају, правилно је становиште првостепеног суда да је уговор о поклону који се у овој парници побија, закључен у циљу изигравања овде тужиоца, као повериоца у обиму потребном за намирење његовог потраживања у износу од 1.021.498,70 динара, а при томе се, сходно одредби члана 281. став 3. Закона о облигационим односима, не захтева да је кориснику располагања, овде туженом АА, то било познато или је могло бити познато. Као последица тога, тужени АА је дужан да трпи намирење новчаног потраживања тужиоца на имовини која је била предмет уговора о поклону.

Неосновани су наводи жалбе првотуженог да је првостепени суд погрешно и непотпуно утврдио чињенично стање будући да је спорно да ли је тужени ББ примио решење о извршењу и када. Наиме, током првостепеног поступка несумњиво је утврђено да је друготужени ББ примио решење о извршењу Ив бр. 1204/10 од 02.11.2010. године, дана 12.11.2011. године, што је првостепени суд несумњиво утврдио увидом у исто, те да је исти био упознат са постојањем извршног поступка против њега јер је дана 28.02.2012. године, пред Општинском управом Колашин, Црна Гора Ов бр. 160/12 оверио и потписао пуномоћје адвокату ... за поступање у извршном поступку.

Неосновани су и наводи жалбе првотуженог да је првостепени суд погрешно утврдио да је предмет уговора о поклону, закљученог између тужених непокретност уписана у лист непокретности број ... КО ..., парцела бр. ..., парцела бр. ... у идеалном делу од 3/4 те да наведено не стоји у уговору о поклону већ да је у питању идеални део 2/3. Наиме, на рочишту одржаном дана, 03.03.2021. године, пуномоћник тужиоца је прецизирао тужбени захтев у ставу другом петитума, те је уместо техничком омашком означене 3/4 удела наведених непокретности, навео 2/3 удела на непокретностима, а оваквом уређењу тужбеног захтева пуномоћник тужених се није посебно противио, већ је предложио да му се исто достави у писаном поднеску, опреза ради спорећи тужбени захтев. Првостепени суд, како у изреци тако и у образложењу ожалбене пресуде, наводи да је предмет располагања наведеним уговором о поклону између овде тужених управо 2/3 удела предметних непокретности, а не 3/4, што је и за тужиоца неспорна чињеница, будући да је приликом постављања тужбеног захтева, а како је и у току поступка истакао, дошло до техничке омашке приликом означавања висине удела.

По оцени овога суда и сви остали наводи жалбе првотуженог су ирелевантни за доношење другачије одлуке суда у овој парници, јер су у супротности са цитираним одредбама чл. 280. и 281. ЗОО, а првостепени суд је правилно оценио изведене доказе и утврдио, да се у поступцима уговорних страна, овде тужених, налазе радње учињене ради онемогућавања повериоца да наплати своје потраживање, имајући у виду да је

извршном дужнику ББ, било познато постојање извршног поступка који се води против њега као извршног дужника. Стога је и о по оцени овога суда, закључење уговора о поклону правна радња која је предузета на штету тужиоца, као повериоца, имајући у виду да тужени ББ не поседује покретну и непокретну имовину, тј. нема довољно средстава за испуњење потраживања тужиоца, а да је уговором о поклону нанео штету тужиоцу, као свом повериоцу, тим пре што је у конкретном случају потраживање тужиоца настало и доспело пре спорне правне радње.

Како се ни и осталим наводима жалбе првотуженог не доводи у сумњу правилност побијане пресуде, то је овај суд применом одредбе члана 390. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке.

Оцењујући наводе жалбе Апелациони суд у Београду налази да је решење о трошковима поступка из става трећег изреке ожалбене пресуде засновано на погрешној примени материјалног права, а првостепена пресуда у том делу има недостатака због којих јој се правилност и законитост не могу испитати.

Наиме, у списима предмета Основног суда у Смедереву, Судска јединица у Ковину П 2400/20 у корицама постоји само противтужба, жалба и записници са два одржана рочишта дана, 03.03.2021. године, и 18.05.2021. године, а не постоји и доказ да су одржана остала рочишта. Осим тога и таксе на противтужбу и одлуку према висини предмета спора (1.200.000,00 динара) би износиле 54.800,00 динара, а не 64.800,00 динара, колико је првостепени суд досудио, па се за сада решење о трошковима поступка не може испитати.

Стога је применом члана 401. тачка 3. ЗПП, решење о трошковима парничног поступка из става трећег изреке ожалбене пресуде морало бити укинато.

У поновном поступку, првостепени суд ће отклонити повреде на које му је указано овим решењем, тако што ће потпуно и правилно утврдити чињенице које су битне за одлучивање о трошковима поступка у овом спору у складу са датим примедбама од стране овог суда, од чега зависи законитост те одлуке у овој парници.

На основу свега наведеног, овај суд је применом члана 401. тачка 3. ЗПП, укинуо првостепено решење о трошковима из става трећег изреке ожалбене пресуде и предмет вратио првостепеном суду на поновно одлучивање, који ће, пошто отклони повреде на које му је указано овом одлуком и поступи на изложен начин, донети правилну и на закону засновану одлуку, за коју је дужан да да јасне разлоге о одлучним чињеницама.

Применом члана 165. став 1. ЗПП, одбијен је захтев тужиоца, за накнаду трошкова другостепеног поступка који обухвата трошкове за састав одговора на жалбу, будући да у смислу члана 154. ЗПП, састав одговора на жалбу не спада у нужне и неопходне трошкове за вођење поступка. Применом исте одредбе, овај суд није одлучивао о трошковима првотуженог поводом правног лека будући да ће се о томе одлучивати у коначној одлуци о трошковима поступка.

Овај суд је имао у виду да је првостепени суд у уводу, изреци и образложењу

погрешно означио тужиоца као “Credit Agricole Banka” уместо “Credit Agricole Banka”, као и да је изоставио да у ставу трећем изреке наведе „АА”, али налази да се ове грешке у писању могу исправити у свако доба, сходно члану 362. ЗПП.

**Председник већа-судија
др Драгица Попеску. с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић